

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 2.3.2001
K(2001) 476

**Retningslinjer
vedrørende de principper, kriterier og vejledende skalaer, Kommissionens
tjenestegrene skal anvende ved fastsættelse af finansielle korrektioner i henhold
til artikel 39, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/1999**

DA

1. PRINCIPPER

Finansielle korrektioner har til formål at genoprette en situation, hvor 100% af de udgifter, der anmeldes med henblik på medfinansiering fra strukturfondene, er i overensstemmelse med de gældende regler og forskrifter i medlemsstaterne og EU. Der kan således opstilles en række hovedprincipper, som Kommissionens tjenestegrene kan anvende, når de fastsætter de finansielle korrektioner:

- (a) Uregelmæssigheder defineres i artikel 1, stk. 2, i forordning 2988/95. Uregelmæssigheder kan være systematiske eller optræde som en enkeltforeteelse.
- (b) En systematisk uregelmæssighed er en fejl, der gentager sig på grund af alvorlige svagheder i de forvaltnings- og kontrolsystemer, der skal sikre korrekt regnskabsførelse og overholdelse af regler og forskrifter.
  - Hvis de gældende regler og forskrifter overholdes, og der træffes alle rimelige foranstaltninger til at forebygge, afsløre og korrigere svig og uregelmæssigheder, vil der ikke være behov for finansielle korrektioner.
  - Hvis de gældende regler og forskrifter overholdes, men det er nødvendigt at forbedre forvaltnings- og kontrolsystemerne, bør der fremsættes passende henstillinger, men finansielle korrektioner skulle ikke være nødvendige.
  - Hvis der forekommer fejl på beløb under €4000 (grænsen for indberetning af uregelmæssigheder i forordning (EF) nr. 1681/94), skal medlemsstaten tilskyndes til at foretage rettelse af fejlene uden åbning af en finansiell korrektionsprocedure i henhold til artikel 39, stk. 2.
  - Hvis der er alvorlige svagheder i forvaltnings- eller kontrolsystemerne, som kan medføre systematiske uregelmæssigheder, især manglende overholdelse af gældende regler og forskrifter, bør der altid foretages finansielle korrektioner.
- (c) Størrelsen af den finansielle korrektion fastsættes så vidt muligt på grundlag af de individuelle sager, og svarer til det udgiftsbeløb, som i de pågældende tilfælde fejlagtigt er debiteret fondene. Specifikke kvantificerede korrektioner for hver enkelt omfattet operation er dog ikke altid mulige eller praktikable at gennemføre eller det ville være uforholdsmæssigt at annullere hele den berørte udgift. I sådanne tilfælde fastsætter Kommissionen korrektionerne ved ekstrapolation eller anvender faste satser.
- (d) Når det er bevist, at ensartede individuelle kvantificerbare uregelmæssigheder forekommer i en lang række af andre operationer eller overalt i én foranstaltning, en prioritet, et delprogram eller et program, men det ikke er omkostningsmæssigt forsvarligt at fastslå de uregelmæssige udgifter individuelt for hver enkelt operation, kan den finansielle korrektion baseres på ekstrapolation.
  - Ekstrapolation kan kun anvendes, når en homogen population eller en delmængde af operationer med lignende træk kan identificeres, og når det kan

bevises, at svagheden har påvirket disse. I sådanne tilfælde ekstrapoleres resultaterne fra en grundig gennemgang af et tilfældigt udvalgt repræsentativt udsnit af de individuelle sager til alle de sager, som den identificerede population omfatter i overensstemmelse med almindeligt anerkendte revisionsstandarder.

- (e) Faste satser anvendes i tilfælde af individuelle overtrædelser eller systematiske uregelmæssigheder, hvis finansielle virkning ikke er nøjagtigt kvantificerbar, fordi der er for mange variabler, eller fordi virkningen heraf er for diffus, f.eks. fordi uregelmæssigheden skyldes manglende effektiv kontrol for at forebygge eller opdage den, eller der ikke er gjort bestræbelser for at sikre, at en betingelse for at opnå støtte eller en EU-bestemmelse overholdes, men hvor det ikke desto mindre ville være i strid med proportionalitetsprincippet helt at inddrage den pågældende støtte.
  - Korrektioner med en fast sats beregnes alt efter, hvor alvorlige manglerne i forvaltnings- og kontrolsystemet eller den individuelle overtrædelse er og de finansielle virkninger af overtrædelsen. En liste over hvad Kommissionen anser for at være hovedelementer og støtteelementer i bedømmelsen af, hvor alvorlige manglerne er, er anført i punkt 2.2, og en vejledende skala for faste satser findes i punkt 2.3. Der vil blive anvendt faste korrektionssatser for alle udgifter, der vedrører den eller de pågældende foranstaltninger, medmindre manglerne var begrænset til bestemte udgiftsområder (individuelle operationer eller operationstyper). I det sidste tilfælde anvendes korrektionerne kun for disse udgiftsområder. De samme udgifter vil i almindelighed ikke blive genstand for mere end én korrektion.
- (f) På områder, hvor der kan udøves et vist skøn ved vurderingen af, hvor alvorlig overtrædelsen er, f.eks. i tilfælde af manglende overholdelse af miljøbetingelser, vil korrektioner være betinget af, at der er tale om en betydelig tilsidesættelse af reglerne og en klar forbindelse med den aktion, EU medfinansierer.
- (g) Uanset hvilken art korrektion, Kommissionen foreslår, får medlemsstaten altid mulighed for at påvise, at det reelle tab eller risikoen for fondene og uregelmæssighedens omfang eller alvorlighed har været mindre end vurderet af Kommissionens tjenestegrene. Domstolen har truffet afgørelse om, at bevisbyrden påhviler medlemsstaten¹. Proceduren og fristerne er anført i artikel 5 i forordning (EF) nr. 448/2001.
- (h) I modsætning til de korrektioner, medlemsstaten foretager i henhold til artikel 39, stk. 1, vil finansielle korrektioner, som Kommissionen træffer beslutning om i henhold til artikel 39, stk. 3, altid medføre en nettoreduktion af de EU-midler, der er givet tilsagn om til interventionen.
- (i) Når en medlemsstats revisionssystem - revisionsret, interne eller eksterne revisioner - har afsløret uregelmæssigheder, og medlemsstaten foretager den nødvendige korrektion i henhold til 39, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1260/1999 inden for en rimelig tid og under overholdelse af bestemmelserne i artikel 3 i

---

¹ Se Domstolens dom af 21.1.1999 i sag C-54/95, Tyskland mod Kommissionen, punkt 35, hvori der også henvises til sag C-48/93 (Nederlandene mod Kommissionen).

Kommissionens forordning (EF) nr. 1681/94, kan Kommissionen ikke pålægge finansiel korrektion i henhold til artikel 39, stk. 3, forordning (EF) 1260/1999, og medlemsstaten har ret til at genanvende de finansielle midler. I andre tilfælde kan Kommissionen handle på grundlag af resultaterne fra nationale revisionsorganer, hvilket også gælder de tilfælde, hvor et EU-revisionsorgan har konstateret uregelmæssigheden. Når Kommissionen baserer sin stillingtagen på forhold, som er konstateret og fuldt ud dokumenteret, fra andre EU-revisionsorganers side, drager den efter at have gennemgået eventuelle svar fra medlemsstaten sine egne konklusioner vedrørende de finansielle følger af sådanne forhold.

- (j) I alle tilfælde af korrektion ved ekstrapolation eller anvendelse af faste satser forelægges forslaget til korrektion for et rådgivende tværtjenstligt ad hoc-panel, der efter at have taget stilling til de grunde til korrektionen, som Kommissionens revisor har fremlagt, bedømmer, hvorvidt korrektionen er af passende omfang.

2. KRITERIER OG SKALAER FOR FASTE KORREKTIONSSATSER

2.1 Kriterier

Som anført i ovennævnte punkt 1c) kan der overvejes faste korrektionssatser, når oplysningerne fra undersøgelsen ikke giver tilstrækkeligt grundlag for nøjagtigt at vurdere de finansielle virkninger af et enkelt eller flere tilfælde af uregelmæssigheder, hverken ved statistiske metoder eller ved henvisning til andre verificerbare data, men dog fører til den konklusion, at medlemsstaten har undladt at foretage passende kontrol af de udbetalte beløbs retmæssighed.

Der bør overvejes faste korrektions satser, når Kommissionen afslører tilfælde, hvor der slet ikke foretages passende kontrol, der eksplicit er fastsat i en forordning eller implicit er påkrævet for at overholde en eksplicit regel (f.eks. begrænsning af støtten til en vis type foranstaltninger), og hvor disse kan føre til en systematisk uregelmæssighed. De bør ligeledes overvejes, når Kommissionen opdager betydelige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemerne, der fører til udbredte overtrædelser af gældende regler og forskrifter, eller når den opdager individuelle overtrædelser. Faste korrektionssatser bør endvidere overvejes, såfremt medlemsstaternes egne kontroltjenester afslører sådanne uregelmæssigheder, men medlemsstaten ikke inden for en rimelig tidsfrist træffer passende foranstaltninger til afhjælpning af dem.

Ved beslutningen om, hvorvidt der skal foretages en korrektion til en fast sats, og hvilken sats der i så fald skal anvendes, vil den generelle overvejelse være en vurdering af det tab, Fællesskabets midler er udsat for som følge af kontrolmanglen. Korrektionen bør således være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Der bør specielt tages hensyn til:

- 1) om uregelmæssigheden vedrører et enkelttilfælde, flere tilfælde eller alle tilfælde
- 2) om manglen berører forvaltnings- og kontrolsystemets effektivitet generelt, effektiviteten af et bestemt led i systemet, dvs. bestemte funktioner, der er nødvendige for at sikre lovligheden, retmæssigheden og støtteberettigelsen af

udgifter, der i henhold til de gældende nationale regler og EU-regler anmeldes med henblik på medfinansiering fra fondene (jf. nedenstående afsnit 2.2)

- 3) manglens betydning i forhold til den samlede foreskrevne kontrol, det være sig af administrativ, fysisk eller anden art
- 4) foranstaltningernes sårbarhed over for svig, idet der navnlig tages hensyn til det økonomiske incitament.

2.2 *Klassificering af elementerne i forvaltnings- og kontrolsystemerne med henblik på anvendelse af faste korrektionssatser i tilfælde af systemmangler eller individuelle overtrædelser*

Forvaltnings- og kontrolsystemerne for strukturfondene består af forskellige elementer eller funktioner, der er mere eller mindre relevante for at sikre, at de udgifter, hvorfor der anmodes om medfinansiering, er lovlige, korrekte og støtteberettigede. For at fastsætte de faste korrektionssatser for sådanne systemmangler eller for individuelle tilfælde kan det være nyttigt at inddele funktionerne i forvaltnings- og kontrolsystemerne i hovedelementer og støtteelementer.

Hovedelementerne er afgørende elementer, der skal sikre lovligheden, retmæssigheden og selve indholdet af de foranstaltninger, fondene støtter. Støtteelementerne bidrager til forvaltnings- og kontrolsystemets kvalitet og sikrer, at systemet til stadighed fungerer tilfredsstillende med henblik på løsningen af de vigtigste opgaver.

Nedenstående liste indeholder de fleste elementer af gode forvaltnings- og kontrolsystemer og god revisionspraksis. Alvorligheden af uregelmæssigheder og individuelle overtrædelser varierer betydeligt; derfor vil de enkelte sager blive bedømt af det rådgivende ad hoc-panel, med særligt henblik på punkt 2.4 nedenfor.

2.2.1. Hovedelementer til sikring af støtteberettigelsen af medfinansieringen

1. Udarbejdelse og anvendelse af procedurer for ansøgning om støtte, bedømmelse af ansøgninger, udvælgelse med henblik på støtte og udvælgelse af kontrahenter/leverandører.
  - a) Korrekt annoncering om indkaldelse af ansøgninger i overensstemmelse med programprocedurerne
    - overholdelse, hvor gældende, af bestemmelser om offentlighed, ligestilling og offentligt indkøb, samt af Traktatens regler og principper om åbenhed, ligebehandling og ikke-diskriminering, hvor Fællesskabets direktiver om offentligt indkøb ikke er gældende.
  - b) bedømmelse af projektansøgninger i overensstemmelse med programmets kriterier og procedurer, herunder af om bestemmelser om vurdering af projekternes indvirkning på miljøet, ligestillingslovgivningen og -politikker er blevet overholdt;

- c) udvælgelse med henblik på støtte
    - kontrol af at udvalgte ansøgninger svarer til programmets målsætning og offentliggjorte kriterier;
    - klar redegørelse for grundene til godkendelse eller afvisning af ansøgninger;
    - overholdelse af bestemmelser om statsstøtte;
    - overholdelse af bestemmelser om støtteberettigelse;
    - godkendelsesbeslutningen indeholder vilkår og betingelser for ydelse af støtte;
  - d) Udvalgte af kontrahenten/leverandører i overensstemmelse med bestemmelserne om offentlige indkøb;
2. Hensigtsmæssig kontrol af, om produkter og tjenesteydelser leveres, og af at de udgifter, der debiteres programmet, er støtteberettigede
- For Forvaltningsmyndighedens og formidlende organers mellem den endelige støttemodtager (eller den organisation eller virksomhed, der gennemfører operationen) og forvaltningsmyndigheden vedkommende :
    - (a) kontrol af reelt leverede goder (tjenestearbejder, forsyninger osv.) mod planer, fakturaer, godkendelsesdokumenter, ekspertrapporter osv. samt hvis passende, kontrol på stedet;
    - (a) kontrol af, at betingelserne for tildeling af støtte overholdes;
    - (b) kontrol af, at de beløb, der anmodes om, er støtteberettigede;
    - (c) passende opfølgning af alle udestående spørgsmål før fordringen godkendes;
    - (d) kontrol af, at regnskabssystemet er hensigtsmæssigt og pålideligt;
    - (e) kontrol af, at revisionssporet respekteres i alle led fra den endelige støttemodtager eller den organisation eller virksomhed, der gennemfører operationen, hele vejen tilbage gennem systemet.
  - Den udbetalende myndigheds kontrol :

Rimelig sikring af, at de udgiftsanmeldelser, der attesteres over for Kommissionen, er korrekte med hensyn til følgende:

    - (a) Udgifterne var oppebåret inden for den støtteberettigede periode for operationer udvalgt til medfinansiering for den specifikke støtte i overensstemmelse med normale procedurer og alle gældende betingelser og vilkår;
    - (b) udgiftsanmeldelserne henhører under foranstaltninger, for hvilke alle former for statsstøtte er blevet formelt godkendt af Kommissionen;
    - (c) den reelle gennemførelse af de medfinansierede operationer.

3. Tilstrækkeligt mange og gode stikprøver blandt operationerne og passende opfølgning
- a) Stikprøver foretaget blandt mindst 5% af de samlede støtteberettigede udgifter i overensstemmelse med forordningen om forvaltnings- og kontrolsystemer, understøttet af en rapport om revisionsarbejdet;
  - b) stikprøverne er repræsentative og risikoanalyserne hensigtsmæssige;
  - c) passende adskillelse af funktioner over for linjeforvaltningen for at sikre uafhængighed;
  - d) opfølgning, der sikrer
    - at resultater er hensigtsmæssigt vurderet og, hvis nødvendigt, finansielle korrektioner er foretaget
    - at der på generelt niveau er gjort en indsats for at korrigere systematiske uregelmæssigheder.
  - e) Hensigtsmæssig gennemgang af afslutningserklæringen i henhold til artikel 15-17 og bilag III i forordning (EF) nr.438/2001.

2.2.2 Støtteelementer

- a) Tilstrækkelig administrativ kontrol i form af standardchecklister eller lignende samt hensigtsmæssig dokumentation vedrørende resultaterne med henblik på f.eks. at sikre
  - at fordringer ikke tidligere er blevet udbetalt og at hver enkelt transaktion (kontrakter, kvitteringer, fakturaer, udbetalinger) kan identificeres;
  - at anmeldelser og anførte udgifter inden for regnskabssystemet stemmer overens;
- b) korrekt overvågning af udbetalings- og godkendelsesprocedurer;
- c) tilfredsstillende procedurer for at sikre korrekt informationsformidling om EU-bestemmelserne;
- d) rettidig udbetaling til støttemodtagerne af fællesskabsmidlerne.

2.3 Vejledende skalaer for faste korrektionssatser

100% korrektion

Korrektionssatsen kan fastsættes til 100%, når manglerne i medlemsstatens kontrol- og forvaltningssystem eller en individuel overtrædelse er så alvorlige, at de indebærer, at fællesskabsreglerne slet ikke overholdes, således at alle udbetalinger bliver uretmæssige.

25% korrektion

Når en medlemsstat anvender sit forvaltnings- og kontrolsystem meget mangelfuldt, og der påvises mange uregelmæssigheder og forsømmelser med hensyn til at forhindre ulovlig eller svigagtig praksis, er en korrektion på 25% berettiget, idet der med rimelighed kan antages, at frihed til ustraffet at indgive uretmæssige anmodninger vil medføre særdeles store tab for fonden. Denne korrektionssats er også passende for uregelmæssigheder i enkelttilfælde, der er alvorlige, men som ikke gør operationen fuldstændigt ugyldig.

10% korrektion

Når et eller flere hovedelementer i systemet ikke fungerer eller fungerer så dårligt eller så sjældent, at de er fuldstændigt ineffektive med hensyn til at fastslå en anmodnings retmæssighed eller med hensyn til at forebygge uregelmæssigheder, er en korrektion på 10% berettiget, da det så med rimelighed kan konkluderes, at der har været en høj risiko for omfattende tab for fonden. Denne korrektionssats er også hensigtsmæssig for individuelle uregelmæssigheder, der i forhold til systemets hovedelementer er mindre alvorlige.

5% korrektion

Når alle systemets hovedelementer fungerer, men ikke med den konsistens, hyppighed eller grundighed, som bestemmelserne kræver det, er en korrektion på 5% berettiget, idet det så med rimelighed kan konkluderes, at de ikke giver tilstrækkelig sikkerhed for anmodningernes retmæssighed, og at risikoen for fonden har været betydelig. En korrektionssats på 5% kan også være hensigtsmæssig for uregelmæssigheder i individuelle foranstaltninger, som ikke er særligt alvorlige i forhold til hovedelementerne.

Det, at et system fungerer på en måde, som kunne forbedres, er ikke i sig selv tilstrækkelig grund til finansiel korrektion. Der skal være tale om en alvorlig tilsidesættelse af fællesskabsreglerne eller af gængse normer for god praksis, og denne mangelfuldhed skal udsætte strukturfondene for en reel risiko for tab eller uregelmæssighed.

2% korrektion

Når forholdene er tilfredsstillende med hensyn til systemets hovedelementer, men der er alvorlige mangler inden for et eller flere støttelementer, er en korrektion på 2% berettiget i betragtning af den lavere risiko for fonden og af overtrædelsens mindre alvorlige art.

En korrektionssats på 2% vil blive forhøjet til 5%, hvis samme mangel konstateres i forbindelse med udgifter, som er anmeldt efter tidspunktet for den første korrektion, og medlemsstaten har undladt at træffe passende foranstaltninger for at rette op på den del af systemet, der har fejlet efter den første korrektion.

En korrektion på 2% er også berettiget, når Kommissionen uden at påligne medlemsstaten en korrektion har underrettet den om behovet for at forbedre

systemets eksisterende støtteelementer, der ikke fungerer tilfredsstillende, og medlemsstaten ikke har taget skridt hertil.

Der pålignes kun korrektioner for mangler i støtteelementer af forvaltnings- og kontrolsystemerne, når der ikke er blevet konstateret mangler i hovedelementerne. Såfremt der konstateres mangler både i de støtteelementer og i hovedelementerne, korrigeres der kun til den sats, der skal finde anvendelse på hovedelementerne.

2.4 Grænsetilfælde

Når en korrektion på grundlag af en meget rigoristisk anvendelse af disse retningslinjer klart strider mod proportionalitetsprincippet, kan der stilles forslag om en lavere korrektionssats. Det rådgivende ad hoc-panel, som er nævnt i punkt 1 j), vil grundigt overveje korrektionernes forholdsmæssighed.

Når manglerne f.eks. hidrører fra vanskeligheder med fortolkningen af Fællesskabets bestemmelser eller krav (bortset fra tilfælde, hvor man med rimelighed kan forvente, at medlemsstaterne drøfter sådanne vanskeligheder med Kommissionen), og de nationale myndigheder effektivt tog skridt til at afbøde manglerne, så snart de fik kendskab til dem, kan der tages hensyn til sådanne formildende omstændigheder, og der kan stilles forslag om en lavere korrektionssats eller ingen korrektion overhovedet. På samme måde bør der tages tilbørligt hensyn til krav om retssikkerhed, når manglerne ikke blev påvist efter tidligere revisioner foretaget af Kommissionens tjenestegrene, eller når Kommissionen og medlemsstaten i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/1999 er blevet enige om procedurene vedrørende fællesskabsinitiativer, der gennemføres i form af globaltilskud.

Generelt gælder det, at udbedring af mangelfulde forvaltnings- eller kontrolsystemer umiddelbart efter, at medlemsstaten var blevet gjort opmærksom på manglerne, ikke betragtes som en formildende omstændighed ved fastlæggelsen af den finansielle virkning af de systematiske uregelmæssigheder, før forbedringen er udført.

2.5 Vurderingsgrundlag

Når man har kendskab til situationen i alle de pågældende medlemsstater, bør der foretages en sammenligning mellem dem for at sikre ligebehandling ved anvendelsen af korrektionssatserne. Det er et af de væsentligste formål med det tværtjenstlige rådgivende ad hoc-panel.

Korrektionssatsen skal anvendes på den del af udgiften, hvor risikoen bestod. Når manglen skyldes en medlemsstats undladelse af at gennemføre et passende kontrolsystem, skal korrektionen foretages for alle udgifter, der skulle have været omfattet af et sådant system. Hvor der er grund til at formode, at manglerne er begrænset til en bestemt myndigheds eller regions anvendelse af det kontrolsystem, som medlemsstaten har indført, skal

korrektionen begrænses til de udgifter, der henhører under den pågældende myndighed eller region. Når manglen f.eks. vedrører kontrol af kriterierne for berettigelse til en højere støttesats, skal korrektionen baseres på forskellen mellem den højere og den lavere støttesats.

Korrektionen skal normalt vedrøre udgifterne til foranstaltningen i den periode, der undersøges, f.eks. et regnskabsår. Når uregelmæssigheden skyldes systemmangler, der klart har stået længe på og berører flere års udgifter, bør korrektionen imidlertid omfatte alle udgifter, der er anmeldt af medlemsstaten, mens systemmanglen eksisterede, helt frem til og med den måned, hvor den blev korrigeret.

Når der afsløres flere fejl i det samme system, kumuleres korrektionssatserne ikke, men den alvorligste mangel tages som udtryk for den risiko, som kontrolsystemet indebærer som helhed.² De anvendes på de udgifter, der resterer efter fradrag af beløb, der blev afvist i individuelle sager. Hvis en medlemsstat ikke anvender sanktionerne fastlagt i national lovgivning, bør den finansielle korrektion svare til beløbet for de undladte sanktioner plus 2% af de resterende anmodninger, idet undladelse af sanktionerne forøger risikoen for, at der indgives uretmæssige anmodninger.

3. ANVENDELSE OG VIRKNINGER AF FINANSIELLE NETTOKORREKTIONER

Når medlemsstaten indvilger i at foretage den finansielle korrektion, der er foreslået inden for rammerne af proceduren i henhold til artikel 39, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/1999, behøver Kommissionen ikke at træffe beslutning om en nettoreduktion af finansieringen af programmet, men kan tillade medlemsstaten at omprogrammere de frigjorte beløb. Finansielle korrektioner, som Kommissionen træffer beslutning om i henhold til artikel 39, stk. 3, efter afslutning af proceduren i artikel 39, stk. 2, vil imidlertid i alle tilfælde medføre en nettoreduktion af det beløb, der vejledende er tildelt medlemsstaten efter forordningens artikel 7, stk. 3.

Der bør under alle omstændigheder anvendes en nettokorrektion, hvis Kommissionen vurderer, at medlemsstaten har undladt at foretage en tilstrækkelig opfølgning på de uregelmæssigheder, som nationale eller EU-organer har påvist, og/eller hvis uregelmæssigheden skyldes en alvorlig mangel i medlemsstatens eller den ansvarlige eller udbetalende myndigheds forvaltnings- eller kontrolsystem.

Renter af beløb, der skal tilbagebetales til Kommissionen efter nettokorrektioner, beregnes i henhold til forordningens artikel 39, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1260/1999 i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 448/2001.

---

² Se også punkt 2.3 (2% korrektion).